

Sygn. akt **XXVIII C 17286/22**

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - XXVIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Ewa Uchman

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2022 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. K., A. K.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o ustalenie

- w przedmiocie wniosku o udzielenie zabezpieczenia (k. 5)

postanawia:

oddalić wniosek.

Sędzia Ewa Uchman

XXVIII C 17286/22

UZASADNIENIE

POSTANOWIENIA Z DNIA 7 WRZEŚNIA 2022 R. (K.82)

Pismem z dnia 26 sierpnia r. powodowie wnieśli o udzielenie zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego o ustalenie, że umowa kredytu hipotecznego zawartego między stronami jest nieważna poprzez **wstrzymanie obowiązku dokonywania spłat rat kredytu przez powoda w terminach określonych umową w okresie od dnia udzielenia zabezpieczenia do dnia uprawomocnienia się wyroku w niniejszej sprawie** (wniosek k. 5).

W uzasadnieniu wniosku powodowie wskazali, że umowa zawiera klauzule abuzywne, przez co jest nieważna. Zdaniem powoda posiada on interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia, albowiem brak udzielenia zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia oraz co najmniej poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania jakim jest skuteczna i efektywna ochrona konsumenta. Powodowie podnieśli, że brak udzielenia zabezpieczenia spowoduje, iż rozstrzygnięcie uwzględniające niniejsze powództwo pojawi się zbyt późno a przez to powodowie poniosą nieodwracalne skutki działań pozwanego. Powodowie podkreślili, że spełnianie przez powodów świadczeń doprowadziłoby do nieuzasadnionego obciążenia powodów i bezpodstawnego wzbogacenia pozwanego, bezzasadnie zwiększając skalę rozliczeń konieczną w przypadku stwierdzenia nieważności umowy

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Wniosek o zabezpieczenie powództwa nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 730 § 1 k.p.c. w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia. Przepis art. 730¹ § 1 k.p.c. stanowi, że udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona, jeżeli tylko uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny, który na podstawie § 2 powołanego

przepisu istnieje wówczas, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Należy wskazać, że w świetle powołanych przepisów obie te przesłanki muszą wystąpić kumulatywnie. Uprawdopodobnienie powinno opierać się na przedstawieniu stosownych środków dowodowych, na podstawie których kierując się zasadami doświadczenia życiowego, jak również racjonalną oceną przedstawionego stanu faktycznego, można dojść do usprawiedliwionego przekonania, że dochodzone roszczenie oraz obawa zniweczenia skutków procesu są wysoce prawdopodobne. Należy jednak nadmienić, że uprawdopodobnienie to nie może opierać się wyłącznie na samych twierdzeniach strony.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie, została spełniona pierwsza z przesłanek udzielenia zabezpieczenia. Roszczenie powodów w świetle ostatniego orzecznictwa, a także w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, uznać należało za uprawdopodobnione.

W ocenie Sądu powodowie uprawdopodobnili twierdzenia odnoszące się do dyskrecjonalności pozwanego w ustalaniu wysokości zobowiązań, a także kwestionowanych w tym zakresie klauzul indeksacyjnych. Zdaniem Sądu zakwestionowane zapisy wskazują na możliwość zakwalifikowania ich jako klauzule niedozwolone, ponieważ mechanizm ustalania przez Bank kursów waluty, jaki pozostawia mu swobodę, w sposób oczywisty sprzeczny jest z dobrymi obyczajami, a przy tym rażąco narusza interesy konsumenta (tak np.: Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 lipca 2017 roku, sygn. II CSK 803/16, OSNC 2018/7-8/79, Biul.SN 2018/4/8, LEX nr 2369626).

Należy jednak zaznaczyć, że na obecnym etapie Sąd nie dokonuje jednak ostatecznej oceny, czy wskazane przez powoda postanowienia umowne uzasadniają nieważność całej umowy. W związku z faktem, iż w niniejszej sprawie niektóre zapisy umowne, w świetle powyższych przesłanek oraz orzecznictwa sądowego, mogą nosić znamiona klauzul abuzywnych, roszczenie powodów co do zasady na tym etapie Sąd uznał za uprawdopodobnione. Należy mieć jednak na względzie, że poczynionych wyżej ustaleń Sąd dokonuje na chwilę rozpoznawania wniosku o udzielenie zabezpieczenia. Prawdziwość i zasadność twierdzeń powodów oraz ostateczna ocena prawna sprawy zostanie zaś rozstrzygnięta przez Sąd w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Przechodząc zaś do drugiej z kumulatywnych przesłanek wymienionych w art. 730¹ k.p.c., to jest interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, stwierdzić należy, że w ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw ku temu, by uznać twierdzenia powodów za zasadne co do tego, że brak zabezpieczenia w niniejszej sprawie może uniemożliwić lub poważnie utrudnić wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia.

Zgodnie z art. 730¹ § 2 k.p.c., interes prawny może polegać na uniemożliwieniu bądź poważnym utrudnieniu osiągnięcia celu postępowania w sprawie. Jak podnosi się w doktrynie, taka obawa musi mieć charakter realny - nie zaś hipotetyczny czy opierający się jedynie na subiektywnych odczuciach uprawnionego (por. E. Stefańska w; Komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego pod redakcją Małgorzaty Manowskiej, wyd. LexisNexis Polska, s. 357).

Sąd ocenił - wbrew twierdzeniom strony powodowej - że w niniejszej sprawie sama okoliczność prawdopodobieństwa stwierdzenia przez Sąd nieważności przedmiotowej umowy nie przesądza jeszcze o zaistnieniu interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Jak wskazano powyżej, interes prawny może polegać na uniemożliwieniu bądź poważnym utrudnieniu osiągnięcia celu postępowania w sprawie, jednakże taka obawa musi mieć charakter realny - nie zaś hipotetyczny czy opierający się jedynie na subiektywnych odczuciach uprawnionego.

Należy zauważyć, że każda osoba decydująca się na zaciągnięcie kredytu winna liczyć z obowiązkiem jego spłaty oraz spełniać swoje zobowiązanie tak długo, jak wiążący ją stosunek zobowiązaniowy istnieje i nie zostanie stwierdzona jego nieważność. Na chwilę obecną przedmiotowa umowa zawarta między stronami jest ważna i strony zobowiązane są do jej wykonywania. W ocenie Sądu brak unormowania praw i obowiązków stron w sposób wskazany przez powodów nie uniemożliwi, ani nie utrudni osiągnięcia celu postępowania w sprawie. W przypadku bowiem ewentualnego stwierdzenia nieważności przedmiotowej umowy powodowie będą mieli prawo domagać się od pozwanego zwrotu

spełnianych przez nią na jego rzecz świadczeń. Brak jest racjonalnych i obiektywnych podstaw do przyjęcia, że pozwany odmówi dobrowolnego spełnienia świadczenia w wykonaniu prawomocnego wyroku Sądu.

Ubocznie należy jedynie wskazać - odnosząc się do wnioskowanych sposobów udzielenia zabezpieczenia – że w ocenie Sądu udzielenie zabezpieczenia w sposób wskazany powyżej byłoby niedopuszczalne jako sprzeczne z art. 730¹ § 3 k.p.c. Zgodnie bowiem z powołanym przepisem przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględni interesy stron lub uczestników postępowania w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązane nie obciążać ponad potrzebę. Podany przez powodów sposób zabezpieczenia zdaniem Sądu obciążałoby pozwanego ponad racjonalną potrzebę.

Należy mieć bowiem na względzie, że banki nie udzielają kredytów ze środków własnych, ale ze środków finansowych pozyskanych z innych źródeł, w tym od klientów składających takie środki na rachunkach bankowych czy lokatach. Mając na uwadze bezpieczeństwo powierzonych im pieniędzy, banki zobowiązane są do podejmowania wszelkich działań pozwalających na zminimalizowanie ryzyka w przypadku problemów ze spłatą kredytu przez konkretnego kredytobiorcę. Dochodząc spłaty zaległości, postępują zgodnie ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem umowy. Co więcej, dla każdej osoby o przeciętnej wiedzy powinno być oczywistym, że zawierając umowę z bankiem o kredyt waloryzowany do waluty obcej, winna liczyć się z obowiązkiem spłaty zaciągniętego zobowiązania pieniężnego oraz konsekwencjami jego ewentualnego nieuregulowania we właściwym terminie. W świetle powyższego, zezwolenie przez Sąd na wstrzymanie obowiązku dokonywania spłat rat kredytu przez powoda w terminach określonych umową do czasu uprawomocnienia się wyroku w niniejszej sprawie oraz zakazanie pozwanemu złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu tej umowy do czasu uprawomocnienia się wyroku w niniejszej sprawie, usankcjonowałoby niejako korzystanie przez powodów z kapitału pozwanego bez wynagrodzenia oraz pozbawiłoby pozwanego takiego należytego wynagrodzenia, a także, w przypadku zakazu, możliwości reakcji i zastosowania sankcji w postaci wypowiedzenia umowy.

Uwzględniając powyższe, Sąd uznał, że powodowie nie uprawdopodobnili interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, ponadto wskazane przez nich sposoby zabezpieczenia są nadmiernie obciążające dla pozwanego.

Mając powyższe na uwadze, na mocy przepisu art. 730 k.p.c. w zw. z art. 730¹ k.p.c. a contrario orzeczono jak w sentencji postanowienia.

Sędzia Ewa Uchman

ZARZĄDZENIE

(...)

Sędzia Ewa Uchman